

liczby mieszkańców jest w Polsce wyraźnie niższa w porównaniu do większości krajów Unii Europejskiej. Według danych GUS, w 2014 r. funkcjonowało w Polsce 14 009 klubów sportowych. Na 100 tys. mieszkańców przypadało więc 36 tego typu organizacji. Warto podkreślić, że lepsza sytuacja pod tym względem jest na obszarach wiejskich (41 klubów na 100 tys. mieszkańców) niż w miastach (33 kluby na 100 tys. mieszkańców). Dla porównania, w Niemczech było ich ponad dwukrotnie więcej, w Holandii – prawie czterokrotnie więcej, zaś we Francji – ponad siedmiokrotnie więcej.

Największy wzrost liczby klubów sportowych odnotowano w latach 2002-2006 (z 8,8 tys. do 13 tys.), w następnych latach ich liczba podlegała nieznacznym wahaniom. Przyrost ten wynikał w dużej mierze z wprowadzenia nowej formy prawnej – uczniowskich klubów sportowych (UKS), które zastąpiły ówczesne szkolne kluby sportowe niebędące osobami prawnymi. Niemniej jednak o niewykorzystywanym potencjale, jakim dysponują kluby sportowe, świadczy ogólna liczba osób deklarujących członkostwo w tego typu organizacjach w porównaniu do liczby ludności. Mimo dużego potencjału demograficznego, polskie organizacje sportowe deklarowały w 2014 r. jedynie 941 tys.⁴ zarejestrowanych członków, co oznacza 24 członkostwa na 1000 mieszkańców. Osoby ćwiczące stanowiły zdecydowaną większość (98%) członków klubów sportowych. Na 1 klub sportowy przypadało na obszarach wiejskich 49 członków, a w miastach – 82. W innych krajach europejskich liczba członkostw w klubach sportowych na 1000 mieszkańców jest zdecydowanie wyższa.

Aby zaplanować działania, które zmienią te proporcje należy zauważyć, że rozwój sportu w Polsce to złożony proces, w którym partycypują podmioty o różnej charakterystyce, od organów administracji centralnej, przez jednostki samorządu terytorialnego, po organizacje pozarządowe. Efektywność realizacji zadań w tym obszarze zależy w znacznej mierze od usprawnienia systemu organizacyjnego oraz zasad finansowania, w tym przede wszystkim od przyjęcia optymalnych dla rozwoju sportu zasad współpracy między wszystkimi podmiotami biorącymi w tym procesie udział. Osiągnięta w ten sposób efektywność odnosić się będzie zarówno do rzeczowych rezultatów działań, jak i do poniesionych nakładów finansowych.

Odnosząc się do diagnozy sektora organizacji pozarządowych działających w obszarze turystyki, należy zauważyć że ich wachlarz jest bardzo szeroki. Wśród partnerów Ministra znaleźć można stowarzyszenia, fundacje, jak i izby gospodarcze działające w tym sektorze

⁴Kultura fizyczna w Polsce w latach 2013 i 2014, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa-Rzeszów 2015 r.